

Sygn. akt IV Ka 539/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 sierpnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Agnieszka Połyniak
Protokolant:	Magdalena Telesz

przy udziale Władysławy Kunickiej – Żurek Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 19 sierpnia 2015 r.

sprawy **P. S.**

syna P. i A. z domu M.

urodzonego (...) w W.

oskarżonego za czyn z art. 278 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 17 kwietnia 2015 r. sygnatura akt III K 871/14

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że przyjmuje, iż czyn przypisany P. S. stanowi wykroczenie z art. 119 § 1 kw i za to na podstawie tego przepisu w związku z art. 20 § 1 kw i art. 21 § 1 kw wymierza obwinionemu karę 1 (jednego) miesiąca ograniczenia wolności, zobowiązując go do wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin;

II. wydatkami w sprawie obciąża Skarb Państwa.

Sygnatura akt IV Ka 539/15

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 17 kwietnia 2015r. Sąd Rejonowy w Wałbrzychu, w sprawie o sygn. akt III K 871/14, uznał P. S. za winnego tego, że w dniu 22 maja 2014r. w W., woj. (...) z marketu B. nr (...), mieszczącego się przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z nieletnim R. C. lat 16, dokonał kradzieży artykułów kosmetycznych marki N. w ilości 33 sztuki, powodując straty w wysokości 428,67 zł na szkodę J. M. Polska, tj. czynu z art. 278§1 k.k. i za to wymierzył mu przy zastosowaniu art. 58§3 k.k. karę 3 miesięcy ograniczenia wolności , zobowiązując go do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym oraz zwolnił go od obowiązku poniesienia kosztów sądowych, wydatkami obciążając Skarb Państwa.

Z rozstrzygnięciem tym nie pogodził się Prokurator, który zaskarżył wyrok na korzyść oskarżonego P. S., zarzucając na podstawie art. 427§1 i 2 k.p.k., art. 437 k.p.k. i art. 438 pkt 1 k.p.k. obrazę prawa karnego materialnego a mianowicie art. 278§1 k.k. poprzez jego błędne zastosowanie i uznanie, iż kradzież 33 sztuk artykułów kosmetycznych m-ki N. o łącznej wartości 428,67 zł wyczerpuje znamiona występku z art. 278§1 k.k., podczas gdy od 1 stycznia 2015r., z uwagi na wartość zabranego mienia, która to wartość nie przekracza kwoty 437,50 zł stanowiącej granicę pomiędzy przestępstwem a wykroczeniem czyn ten stał się wykroczeniem z art. 119§1 kw.

Podnosząc ten zarzut, apelująca wniosła o zmianę wyroku poprzez przyjęcie, iż czyn zarzucany oskarżonemu wyczerpuje znamiona wykroczenia z art. 119§1 kw.

Na rozprawie odwoławczej Prokurator uzupełnił wniosek apelacyjny poprzez wskazanie, iż domaga się wymierzenia P. S. kary miesiąca ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy w wymiarze 30 godzin.

Sąd odwoławczy zważył, co następuje:

Apelacja zasługuje na uwzględnienie.

Rację ma bowiem skarżąca, że przepis art. 119 §1 kw odwołuje się do wysokości minimalnego wynagrodzenia (przestępstwa dopuszcza się sprawca, który kradnie cudzą rzecz ruchomą o wartości przekraczającej 1/4 minimalnego wynagrodzenia). Przepis art. 119§1kw jest tzw. normą blankietową, która wymaga odwołania się każdorazowo do treści Ustawy z dnia 10.10.2002r. o minimalnym wynagrodzeniu (art. 47 §9 kw), które z kolei zawiera delegację ustawową dla Rady Ministrów do corocznego ustalania wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę na kolejny rok kalendarzowy.

Jak słusznie wskazał w uzasadnieniu Sąd Rejonowy od 01.01.2015r. obowiązuje Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11.09.2014r. w sprawie minimalnego wynagrodzenia za pracę, zgodnie z którym wysokość minimalnego wynagrodzenia wynosi 1750 zł, czyli przestępstwem jest kradzież rzeczy o wartości przekraczającej 437,50 zł.

Rację ma także Sąd meriti, stwierdzając, że o bycie przestępstwa czy wykroczenia decyduje data czynu, w tym przypadku zatem będzie to 22.05.2014r. i na ten moment 1/4 minimalnego wynagrodzenia to kwota 420 złotych. Niemniej nie sposób zgodzić się Sądem, że zmiana rozporządzenia określającego wysokość minimalnego wynagrodzenia nie zmienia sytuacji prawnej sprawcy kradzieży i brak zmiany przepisów rangi ustawowej uniemożliwia stosowanie art. 4 k.k. Nastąpiła wszak zmiany norm, choć zwartych w akcie niższego rzędu niż ustawa (rozporządzenie), ale stanowiących integralną część przepisów ustawowych, tj. nadając im konkretną treść, umożliwiającą ich realizację.

W tych okolicznościach należy, że zgodnie z brzmieniem art. 4§1 k.k. należy stosować ustawę „nową”, tj. obowiązującą w dacie orzekania, która z uwagi na zmianę przepisów wykonujących otrzymała nowe, tj. inne brzmienie aniżeli to, które obowiązywało w dacie czynu.

Z tych też względów, Sąd odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok, uznając, że P. S. dopuścił się wykroczenia z art. 119§1 kw, ponieważ ukradł kosmetyki wartości nie przekraczającej 1/4 minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w dacie wydania wyroku. W konsekwencji uznał Sąd ad quem, że wobec sprawcy winna być orzeczona kara ograniczenia wolności, ponieważ wymierzenie kary grzywny, wobec osoby nieposiadającej dochodów byłoby niecelowe, zaś kara aresztu także nie spełniłaby celów kary.

Jednocześnie, mając na uwadze brzmienie art. 20 §1 kw oraz art. 21§1 kw tut. Sąd określił, iż kara ograniczenia wolności, która trwać będzie miesiąc, ma polegać na wykonywaniu przez P. S. nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin.

W ocenie Sądu odwoławczego kara w tej postaci i wymiarze, winna odnieść pozytywny skutek na przyszłość w stosunku do obwinionego, który z większą refleksją będzie podejmował decyzje, które mogłyby go narazić na odpowiedzialność karną, a które godziłyby w zasady porządku prawnego.

Z uwagi na wynik postępowania, apelacja wniesiona została na korzyść P. S., Sąd odwoławczy wydatkami związanymi z tym postępowaniem obciążył Skarb Państwa.